

Herdabrev för fastetiden 2009

Kära systrar, kära bröder!

Fastetiden är frihetens tid. Jesus vill befria oss från alla bindningar till synd och själviskhet, så att vi kan leva i den helige Andes fulla frihet. Jesus har kommit för att ”frambära ett glädjebud till de fattiga och för att förkunna befrielse för de fångna” (Luk 4:18). Vi kan bara ta emot denna glädje om vi ser vår fattigdom. Vi kan bara bli befriade om vi inser att vi är fångna. Också vi i den rika delen av världen börjar just nu förstå att ständig ekonomisk tillväxt inte är något som sker automatiskt. Kanske kan denna ekonomiska kris hjälpa oss att lösgöra oss från Mammons tyranni? De som drabbas hårdast av denna kris är ändå inte vi utan de fattigaste av de fattiga. Denna kris kan för oss bli ett tillfälle att återupptäcka den saligprisning som gäller de fattiga i Anden. Vi kristna i Västerlandet behöver hitta en ny askes, ett nytt sätt att handskas med våra materiella tillgångar. Den helige Ande kan lära oss ett helt nytt förhållningssätt till det vi har. ”Det är saligare att ge än att få” (Apg 20:35). Varje år får vi en sådan möjlighet genom stiftets fasteoffer. Ja, vi vågar faktiskt tala om offer, alltså om något som svider i skinnet och inte bara om några småslantar. Snålheten bedrar alltid visheten. Den vanställer vår själ och vi riskerar att bli en karikatyr av oss själva. Givmildheten gör oss vackra både inför Gud och inför varandra.

Fastetiden är förnyelsens tid. Vi inbjuds att förnya vårt kristna liv. Vi fastnar så lätt i rutin och slentrian. Vad kan vi då göra för att bli förnyade? Ett sätt är att bli mer lyhörda för Guds Ord. Under förra årets biskopssynod i Rom riktades en appell till alla katoliker att öppna sig mer för Bibeln. Varför inte läsa söndagens bibeltexter i förväg och meditera över dem? Varför inte börja dagen med ett ord ur Skriften som man sedan kan ”idissla” och begrunda under resten av dagen? Varför inte samlas med andra kristna och gemensamt reflektera över vad Gud har att säga oss genom sitt Ord? Fastetiden kan hjälpa oss att förnya vårt förhållande till den Heliga Skrift. I år firar vi dessutom ett Paulus-år och i Paulus’ skrifter finner vi mycket som är matnyttigt för vår meditation.

Fastetiden är förlåtelsens tid. ”Mitt barn, dina synder är dig förlåtna” (Mark 2:5), säger Jesus i dagens evangelium till den lame. Samma sak säger han varje gång vi går till bikt och tar emot försoningens sakrament. Det är Guds stora glädje att få förlåta oss. Ingen är så efterlängtd som den förlorade sonen. I vår tid vimlar det av förlorade söner och döttrar, som alla är hett efterlängtdade av vår oändligt barmhärtige Fader. Som katoliker är vi privilegierade som har tillgång till detta sakrament. Ofta möter jag kristna från andra kyrkor och samfund som inte kan dölja sin avund över denna skatt som Herren har gett oss. Vi katoliker verkar ibland ganska likgiltiga och håller oss borta från detta möte med Guds förlåtelse. Fastetiden är just ett gyllene tillfälle att öppna vårt hjärta för Guds

förlåtelse och börja ett nytt liv. Genom vår synd har vi människor korsfäst Guds människoblivne Son, men han längtar bara efter att få förlåta oss. Hur kan vi då neka honom att få förlåta oss? Kan vi vara så hårdhärtade?

Fastetiden är familjens tid. Det låter lite oväntat, men det är ytterst viktigt att våra familjer gör något gemensamt under fastetiden för att förbereda sig till påsken. Barnen kan få lära sig att det är underbart att ge något till de behövande. Ungdomarna kan avstå från helgens nöjen för att besöka gamla och sjuka. De vuxna kan ge sig mer tid åt sina barn. Man kan samlas för bön och bibelläsning. Man kan äta lite mindre och lite nyttigare. Man kan ge sig mer tid för varandra och stärka varandra i tron. Man kan gå korsvägen gemensamt som familj. Somliga kommer kanske att tycka att allt detta låter orealistiskt, men våra familjer kan stärkas i sin tro när de gemensamt firar kyrkoårets viktigaste tider. Barnen behöver se att deras föräldrar tar tron på allvar. Föräldrarna behöver se att deras barn och ungdomar är mer beredda att göra något för Jesus än de anar. Familjerna kan svetsas samman, när man tillsammans vill gå med den lidande Jesus upp till Jerusalem. Jag är säker på att påskens glädje då kommer att bli mycket större och mer överväldigande för våra familjer.

Fastetiden är församlingens tid. Livet i våra församlingar brukar blomma upp under fastetiden. Flera deltar i korsvägsandakter och församlingsreträtter och kommer till bikt. Det är också ett tillfälle att närma sig dem som har avlägsnat sig från församlingens liv och inbjuda dem till deras andliga hem. Som döpta och konfirmerade har vi ett speciellt ansvar för de katoliker som försvunnit från församlingen eller aldrig dykt upp. Fastetiden kan vara en bra möjlighet att sträcka ut en välkomnande hand till dem som står utanför. Uppdraget till evangelisation blir speciellt tvingande under denna heliga tid, Också de som är äldre, sjuka, asylsökande behöver vår omsorg.

Fastetiden är förbörens tid. Jesus har tagit på sig lidande och död för att frälsa hela världen. Genom vår bön får vi hålla fram alla dem som speciellt behöver Jesu frälsande kärlek. Hela världens nöd vilar på hans hjärta. Vi får hjälpa honom att bära denna börda. Det är en stor nåd när vi upptäcker att vi i förening med Jesus kan bära fram hela vår sårade värld och överlåta den åt Faderns barmhärtighet. Jesus förväntar sig mycket av oss och vår bön. Fastetiden hjälper oss att inse att vi är Jesu vänner och medarbetare. Kyrkan litar på att ni, kära bröder och systrar, tar denna er värdighet på allvar.

Med min förbön och välsignelse till er alla,

Stockholm 2009-02-15

+Anders Arborelius ocd